

מישפחת בגין קיבלה דמי-מפתח ומסרה את הדירה שבה גר מנחם בגין בשנים החשובות ביותר בחייו, כראש המחלת וכחבר כנסת ישראל

הדירה נמכרה

את הבית ברחוב רוזנבאום ש' נחשב מפואר מאוד בזמנו, בנה אביה של תירזה בשנת 1939. על אף גילו המופלג של הבניין לא ניכר הדבר במראהו, אלא כסגנונו העתיק-משהו בלבד. הבניין, בעל השער המסוגנן וחדר מדרגות-העל הרחב ומעקה הועף היה טיפוסי לאזור שבו גרו בעיקר סוחרים, חסידי הציונים הכלליים והפרוגרסיביים.

לא כל-כך צנועה

רק חמש שנים אחרי השלמת בניית הבית, החליט אביה של תירזה, יעקב זנפטמן, לנצל את השטח המרווח שבין העמודים בקומת-הקרקע. הדירה שהוסיף היתה היחידה ובקומת-הקרקע בבניין. לכן אולי קל ולהבין כיום מרחבי-הגינה המפואר ולמצוא בבית-דירות בתל-אביב רבתי. הסיפורים שהתגלגלו ברבות הימים סביב בגין, מספרים לגין השאר שדירת-הקרקע היתה מיועדת, בזמנו, לגנן או לאישה-החוקה של הבית. תירזה מכחישה זאת מכל וכל. "אלה היו רק סיפורים, כי תמיד רצו תמונה מאוד צנועה לדרך חיי מישפחת בגין". לדבריה היתה זו הגומה. "אני הרי גרתי בדירה, כשהתחתתי, לפני שבגין גיבש את דעתה של תירזה הדירה לא היתה צנועה כלל! אומנם יש בה רק שני חדרים גדולים, אך שיטחה הכוללת משתרע על פני שטח השווה לארבעה חדרים הנכונים היום.

חדר אורחים וילדים

הדירה מגורים של הדיירות הפך צורה ושינה סיגנון במשך התקופה הקצרה לשהותו בו. וילונות קצרים בצבע חרדל בוהק לצידו החלונות, וסיפריית-קיר גבוהה המקיפה את הדלת הרחבה הפונה לרשא כחוף וקיר הטאפטס הם השרידים היחידים לעידן הקודם של החדר. לפי דבריה של תירזה, שימש חדר זה במשך היום כחדר-אורחים של מישפחת בגין ואילו לקראת הלילה הפך להיות חדר שלושת הילדים.

הדיירות החדשות העדיפו למלא את החדר ברהיטים מזדמנים, שעברו שיפוץ וצביעה כיריהן החרושות. רוב הרהיטים נצבעו לבן, קרחת שנותרת אילמת בקיר הטאפטס בסלון, זכר לספטיקיר הנפתחת לשינת-לילה, רופרה על-ידי הדיירות החדשות במרפס עמוסי-צימחיה. לדירת-החדשה נמכרה לפני כחודש בסכום של 24 אלף דולר (כרמי-מפתח). הרי לא נקנתה למעשה מעולם. חוק הגנת-הדייר, שחל בזמנו (בשנות ה-50), הוא שהעניק כמתנה את הדירה למישפחה, כמו שהעניק לאלפי דיירים בני-ימול אחרים באותה תקופה, אשר שכרו דירות, שהפכו אוטומטית כמעט שייכות להם.

עליזה ניהלה את הקופה

זוהי הדירה של מישפחת בגין נחתם בשם רוזנבאום. חבר של

לאחיות וייסבר, סדריות-צילום כהוצאת הספרים זמורה-ביתן, אין חשש מטרוניום: הסוגרים, הסוגרים על חלונות הבית מכל עבר ושערי-הכרזל הכבד הנעול בכניסה אל הגן, הן רק תוספת לשני שומריהן המקסימים, בעלי ארבע הרגליים והמראה האימי תני. לאסקה וטימוטי משתובבים ומחפשים תשובות-לב כרוב שעות היום, אך כל רחש או זעזוע זר, המתגנב לאוזניהם, מקפיץ אותם אל-על נכבדי חות קולנית מצמררת.

עליזה רצתה לחזור

הדיירות החדשות לא היו היחידות ששבנו נחת מהעיסקה. גם בעלת-הבית, תירזה בס בת ה-60, וגם שכניה לבניין רוו נחת. "סוף סוף נכנס מישוה", הן הודו בחיזוקים גדולים לשכנות שהחזיקו. השפוצים, שערכה עליזה בגין חצי שנה לפני הבחירות לקרנציה השנייה של בעלה, הוכיחו לכל באי הבניין על כוונותיה של שכתם האפרוסים "ידענו שעליזה רצתה כל הזמן לחזור", סיפרה תירזה, הבלונדית המטופחת, שגרה מעל הדירה השכורה.

"עליזה הגיעה בוקר אחר עם האריכל כרמי ושאלה אם אני מרשה להם לעשות שינויים. הסכמתי לשינויים פנימיים בלבד. האריכל ביקש מעליזה חומתי-ביטחון מכסון. לזה התנגדתי."

כעבור זמן הגיעו פועלים, שהחליפו את החרסינה הישנה באמבטיה, בשירותים ובמיטבח לחרסינה חדשה. אפילו את המירצפות הם חידשו. עליזה קיוותה שהוא לא ייבחר ושהם יחזרו, אחרת בטח לא היתה עושה את זה.

"עליזה היתה אשה נכונה ועשתה מה שעשתה בתיקונה שהוא לא יחזור לכהן כראש-משלה. היא ידעה שהיא לא כריאה, ושגם הוא לא כל-כך כריאה. היא ידעה על מצבו. היום אכחנו יודעים עד כמה שהיא צדקה. אולי היתה היחידה שצפתה את הנולד."

בתקופות שאינה משתמעת לשתיה פנים. הן מבקשות לא להפוך את הכית מהקריה והיכל התרבות. שהתפרסם בזכות דיירו הקודם, למוקד ועניין ציבורי. אנחנו קנאיות לפרטיות שלנו ולא ניתן שיבואו סקרנים להציץ ולהפריע לחיננו" אומרות השתיים במקלה ומסרבות להצטלם או להחשף באיזו שהיא צורה: "אז מה אם אנתנו גרות בבית של בגין? זאת לא סיבה לחשוף את עצמנו בעיתון, לכל העולם."

זה היה אייראלי בשבילן; למצוא דירה שקטה, בסיגנון כפרי, עם רשא גינה, בלב ליבו של הכרך הסואן. וטימוטי, בן 4, ולאסקה, בת השנתיים, חוגגים מאז במרווח, ביחד עם שתי כנריות ודגיהם שוב באקווריום. "זה היה הדייר הקודם כאן", הצביעה תירזה בס, בעלת הדירה, לעבר תמונה שעמדה על כוננית ברירה שהציגה לשתי האחיות התמירות, הנעולות נעליהן-העמלות ולבושות במינססי-ג'ינס משופשים. הן הביטו בתמונתו של בגין וחייכו. הדייר הקודם וכמה

ני הכלבים הענקיים, שרכבו על מחצלת-הקש, צפו בנימונם בתמונות הציבועניות שריצדו על מסך הטלוויזיה. לאסקה, כלבת-הרועים ההונגרית השחורה, וטימוטי, כלב הצייד הלבן מגזע גולדן-רטריבר, הם היישרים החדשים בביתם התל-אביבי הישן של ראשה-משלה לשעבר מנחם בגין, ורעייתו הממונה עליו. בנדידת דמי-המפתח הזאת, בטבורה של העיר, העבירו בני-זאב, חסיה ולאה, שלושת ילדיה של בגין את ילדותם, מאז שנת 1947, שנה לפני מלחמת-העצמאות.

במיטבח לשעבר של עליזה בגין המנוחה. בס קנתה, לפני כחודש, את הדירה. בחוזה הופיע במוקדם השם של בגין, שהיה אז במחלתו. השם רוזנבאום.

תירזה בס, בעלת הדירה של מנחם בגין, עומדת ומחייכת מול החרסינה המטופחת

שהיה חשוב, לא עניין אותן במיוחד. כל מעייניהן כפואות אוירה הפונה כלאלה כיצד לשאת אוירה רעונה וחדשה לדירה שהיתה, לפי דבריה של בעלת-הבית, נעולה על סוגר ובריח משך שבע השנים האחרונות. על אף השיפוץ הכולל שנעשה ברורה, ריח ישן עמד באוויר, כמעט טחוב. הדיירות

עד לפני כחודש היתה הדירה רשומה על שם של הבנינים.

תמונה של

הדייר הקודם

(3) וברכה (25) וייסבר שכרו את הדירה לפני חודש. שתי

בדירה, שבה גר מנחם בגין כשהיה מחופש בימי מילחמת אצ"ל בשילטון הבריטי גרים בחורות וכלבים

ביקשו לסלק את מעט הריהוט שנותר מחפציהם של הדיירים הקודמים. גם ארווינג-גרים שעמד בכניסה לבית הפריע לצעירות וסולק. האחיות ילדות תל-אביב אינן ששות לספר על עצמן ועל חייהן בביתו של ראשה-משלה לשעבר. "אין לנו כל עניין בזה", הסבירו

האחיות ענו על מודעה קטנה שהופיעה בעיתון, בלוח בין עשרות מודעות אחרות. דירת-הקרקע שהוצעה להן לא היתה מקום שיגרתי נוסף שמצאו המירפסות הענקיות, הפונות לחצר פרטית ירוקה ומגודרת בגדר חיה וגבוהה, היו מעל ומעבר לררישותיהן של שתי האחיות.

